

Град Београд планира да прода све објекте из своје надлежности који "нису у систему градске комуналне инфраструктуре", па ће тако "на добаш" отићи и Апотекарска установа Београд.



Секретаријат за јавни приход ће припремити продају државних апотека у главном граду, а пре самог поступка продаје, закон налаже да се утврди вредност, не само објекта већ и брэнда који би требало да буде продат.

Заменик градоначелника Београда, Горан Весић, каже да Београд "као и сви модерни градови, треба да се бави оним што пружа грађанима а то је комунални систем и нема потребе да се бави пословима који нису комунална делатност".

Град планира да прода и Апотеку Београд, уз објашњење да би главни град, као и сви модерни градови, требало да се бави комуналним системима. Апотекарска устована Београд идуће године пуни пола века рада. Са око 900 запослених једва састављају смене, али су умећем и знањем издржали конкуренцију још 800 приватних апотека у граду. Како незванично сазнајемо, још се не знају услови продаје, нити да ли ће купац морати да се бави истом делатношћу.

Мењачница, кладионица, па апотека. Уочавамо у многим деловима града. И људи кажу, отварају се мењачнице и апотеке, јер ваљда волимо лакшу зараду, а и болешљива смо нација.

За Апотеке Београд то се не би могло рећи. Остале су на истом месту.

"Увек смо остављали апотеке да буде на територији која је потребна нашим грађанима", каже Јасминка Бјелетић, директорка Апотекарске установе "Београд".

Увек је било тешко обезбедити раднике за удаљене или стално дежурне апотеке, јер закон тражи тачан број апотекара и техничара у смени. Могу повремено примити неког на неодређено, али због одласка колега у пензију, одавно траже да за стално запосле макар 70 људи.

У ери електронског заказивања прегледа, писања рецепата и доступности информација о лековима, помало се губи улога апотекара. Раније су само они знали да препознају рукопис лекара, да нам објасне све добро и лоше. Сада су трговци, рекли би многи, што због огромног знања, није добро за струку.

"Увек се инситира на томе да се пацијент погледа, да се да до знања да треба мало да сачека", додаје Јасминка Бјелетић.

Преживели најтеже дане

Ипак, радије ћемо отићи у државну апотеку и због тога што можемо наручити крем, чај, витамин и лек и то ће нам направити.

"Имамо око 40 лабораторија које су оспособљене да израђују магистралне лекове који представљају лек специфичан за неког пацијента и израђују се само за тог пацијента", напомиње директорка Апотекарске установе "Београд".

И заиста је магацин који снабдева апотеке Врачар пун таквих производа или лекова направљених по одобреном списку или по рецепту који нам пропише лекар. И то доноси зараду.

Али ова велика установа преживела је дане када је апотеку могао да отвори свако. Добро се снашла и у јавним набавкама, а и сада када купује од веледрогерија.

У Београду преживљавају и жестоку конкуренцију странаца, који могу директно да увозе лекове. И док су мале апотеке због таквих набавки пропале, саговорник каже да покривају све трошкове и за робу и за комуналије и за солидне плате.

И најављена продаја ове установе, бар од неких градских челника мора бити јако аргументована, опрезна и прецизна.

Да ли ће веома озбиљно тржиште остати без државне конкуренције и коме продати веледрогерији или било ком приватнику, који може наставити производњу, али и после две-три године уместо апотеке, на добром месту отворити кафану, банку.

И куда ће апотекари, кад раде то што су учили и знају? Па, могли би у приватне апотеке, бар за сада једва чекају да из њих дођу у државне. Добро се чува и развија.

(Агенције)

